

#17

únor 2017

JOURNAL

časopis Jihočeské univerzity v Českých Budějovicích

NA CESTÁCH
Tereza Máchová

2

REPORTÁŽ

Nejvíce pulsující ples sezóny?

- 4 Anketa
- 5 Klub Kampa chystá kulturní novinky
- 6 Akademický senát projde letos kompletní obměnou

STUDENT

8

Doktorand pracuje pro kapelu Kryštof

- 10 Na půlmaraton zbývá polovina startovních čísel
- 11 Unikátní technický obor Mechatronika přijímá přihlášky

12

ROZHOVOR

Univerzity budou procházet trvalým vnitřním hodnocením

- 16 Podnikatel s duší rybáře
- 18 Za školáky do Freistadtu
- 19 Invest Day zná vítěze
- 20 Co jsou kulturní studia

ABSOLVENT

22

Policista v sobě musí mít úctu k bližnímu

- 26 V Zambii poznala chudobu, ale i velkou štedrost
- 28 ČSOB nabízí ještě výhodnější bankovní účty
- 29 Co se chystá

Vydavatel:

Jihočeská univerzita v Českých Budějovicích,
Branišovská 1645/31a, 370 05, České Budějovice

Šéfredaktor: Miroslav Vlasák

Spolupracovníci: Mgr. Alena Binterová, Mgr. Miroslav Boček,
Ing. Ivan Hájek, RNDr. Marie Hanzalová, Petr Znoj

Fotograf: Aleš Motejl, Petr Zikmund

Grafické práce a sazba: Lenka Kotlárová Popelková (Gra-m)

Jazyková korektura: Michaela Šlapáková

Témata, připomínky a náměty můžete zasílat
na mvlasak@jcu.cz

JOURNAL je čtyřikrát ročně distribuován zdarma
na Jihočeské univerzitě, jejích fakultách a dalších
vybraných místech.

Náklad 5000 ks. Tisk: Protisk, s.r.o.

Místo vydání: České Budějovice.

Registrace MK ČR E 21448, ISSN 2336-2170.

1

O ČEM SE DOČTETE

Únorový Journal je tematicky pestrý. V reportáži se vrátíme k „nejživějšímu“ plesu sezóny, s doktorandem Zemědělské fakulty vyrazíme na turné s kapelou Kryštof a se studentkou Zdravotně sociální fakulty procestujeme africkou Zambii. Prorektor Bohumil Jiroušek pohovoří o novele vysokoškolského zákona a absolvent Teologické fakulty Jiří Laňka nás přesvědčí, že služba u elitní policejní

služby se nevyklučuje se službou duchovní. Čtete na dalších stranách.

2

MÁTE OTÁZKY NA REKTORA?

Pravidelná diskusní setkání Ptejte se rektora jsou od března zpět!

Chcete mít informace z první ruky? Přijďte diskutovat o aktuálních tématech s rektorem Tomášem Machulou. V tomto semestru máte příležitost hned dvakrát. Zapište si do kalendářů úterky 7. března a 18. dubna, vždy v 17 hodin v klubu Akademické knihovny JU. Těšíme se na setkání.

3

PAVILON UVNITŘ ZÁŘÍ NOVOTOU

Pětipodlažní pavilon „B“ Zemědělské fakulty prošel velmi zdařilou kompletní vnitřní rekonstrukcí. Přestavba takzvaného „zoopavilonu“, který byl postaven v 70. letech minulého století, trvala rok a půl a výsledek stojí za to. Design interiéru budovy je moderní a funkční. Rekonstrukce stála 70,5 milionu korun. Většinu nákladů se podařilo uhradit díky dotacím z MŠMT, fakulta se na nákladech podílela přibližně 9,5 miliony korun.

4

JOURNAL HLEDÁ REDAKTORY

Zajímáte se o popularizaci vědy a výzkumu, dokážete poutavě psát o studentském životě nebo zážitcích ze zahraničních cest? Hledáme šikovné fakultní redaktory a pravidelné dopisova-

tele z řad studentů i zaměstnanců. Pošlete nám ukázkový článek na e-mail mvlasak@jcu.cz. Ti nejlepší se mohou stát součástí oficiálního univerzitního časopisu, který byl v roce 2014 oceněn v soutěži Zlatý středník.

NEJVÍCE PULSUJÍCÍ PLES SEZÓNY?

Na vyprodaném plese Jihočeské univerzity bylo opět živo. Společenská akce roku, která svou atmosférou naprosto přirozeně spojuje návštěvníky všech generací, se tentokrát nesla ve stylu „sladká Francie“.

Po úvodním vstupu, ve kterém domácí Metroklub Big Band vystříhl „In the Mood“ od Glenna Millera, přivítal moderátor Jan Smigmator na pódiu rektora Jihočeské univerzity Tomáše Machulu. Ten popřál všem návštěvníkům pěknou zábavu a XXIV. Reprezentační ples Jihočeské univerzity mohl začít. A to hned pěkně zostra, vystoupením kankánových tanečnic ze skupiny Siderea. Ty se pak v průběhu večera vrátily, aby předvedly ještě kabaretní číslo. V komorním sále, který měl jako obvykle atmosféru prvorepublikové tanečírny, čekala posluchače oproti minulým ročníkům malá změna na pódiu. Muzikanty

Martina Voříška a Jana Kubeše ze Swing Tria Avalon doplnili vynikající jazzmani Marek Rejhon a Petr Pospíšil a vznikl tak improvizovaný Swing Session Quartet. „Se Swing Triem Avalon fungujeme už přes dvacet let, dnes je to přeci jen trochu dobrodružnější hraní, i když se spolu setkáváme ve větších kapekách,“ vysvětlil klarinetista Martin Voříšek, kterého mohou návštěvníci znát i jako učitele dějin hudby na Pedagogické fakultě JU. Příznivci elektronické taneční hudby zavítali do kruhového sálu, kde se s pokročilou hodinou rozjela party s DJ Mistrgalem a DJ Endisem z univerzitního rádia K2. V permanentním

obležení byl v průběhu celého večera fotokoutek, kde si mohli návštěvníci nechat zhotovit stylovou černobílou fotku.

JAN SMIGMATOR MODEROVAL I ZPÍVAL

Skvělým tahem byla volba moderátora. Jan Smigmator přesně splnil to, co se od něj očekávalo. I když byl sám jednou z hvězd programu, poctivě „sloužil“ celému večeru, decentně a s vtípem propojoval jednotlivé účinkující a sám si po desáté hodině za doprovodu Metroklub Big Bandu zazpíval několik swingových písní. Zazněly například hity Franka Sinatry „New York, New York“, „Strangers in the Night“ nebo „My Way“, kterou si Smigmator otextoval v češtině. Po vystoupení neskrýval spokojenost. „Na této akci mě fascinuje, že od prvního taktu bylo na parketu plno. Během sezóny vystupují na nejrůznějších plesech po celé republice, ale tenhle patří rozhodně k těm nejvíc pulsujícím. Atmosféra je neuvěřitelná,“ popsal dojmy zpěvák, který často bývá hostem věhlasných českých orchestrů. Kombinace zpívání a moderování ho prý nesmírně baví. „Moderování je pro mě i po letech neustálá výzva,“ přiznává, i když už má za sebou dlouholeté zkušenosti z rozhlasového pořadu s pěveckou partnerkou Dashou. Sympatický zpěvák na sebe prozradil i to, že si v Českých Budějovicích většinou neopomene dát svůj oblíbený kroužkovaný ležák.

NA ŠANSON SE DÁ TANČIT

Na plesu ve stylu „sladké Francie“ nemohl ne-

zazní tradiční šanson. Zlatým hřebem večera se pro mnohé návštěvníky stalo vystoupení zpěvačky Radky Fišarové a akordeonisty Aliaksandra Yasinského, které doprovodila kapela Jazz4. Po úvodním instrumentálním vstupu s motivem z filmu „Zvíře“ spustila Fišarová dojemné vyznání „Non, je ne regrette rien“ od slavné zpěvačky Edith Piaf. A to tak uvěřitelným způsobem, až z toho posluchačům běhal mráz po zádech. Zpočátku se zdálo, že si návštěvníci nedovedou se šansony na parketu poradit, zakrátko už ale bylo pod pódiem plno a Fišarová šla tanečníkům vstříc zpěvem písní ve stále rychlejším tempu. Na vyložene taneční „Douliou douliou Saint Tropez“, kterou známe z filmů o četníkovi, se navíc ke všeobecnému nadšení začaly snášet na parket konfety ve tvaru motýlů. Diváci si nakonec vytleskali přídavek. „Je příjemné, když hned po první, ne zrovna taneční písničce ‚Ničeho nelituji‘, jsou lidé ochotni přistoupit na to, že se na šanson dá tancovat. Tady se to povedlo a mám z toho radost,“ prozradila po koncertě Radka Fišarová. Návštěvníci plesu pak mohli až do druhé hodiny ranní tančit s Metroklub Big Bandem.

Pokud jste ještě „nejživější“ ples sezóny nezažili na vlastní kůži, přijďte se podívat zase za rok. Už teď organizátoři vymýšlí, čím vás překvapí. A nezapomeňte si včas obstarat lístky, vyprodáno bývá během pár hodin. ●

Text: Miroslav Vlasák

Foto: Petr Zikmund

Jak se vám líbí atmosféra univerzitního plesu?

Ptali jsme se návštěvníků přímo na místě.

DITA SMÉKALOVÁ, 21 LET, ZDRAVOTNĚ SOCIÁLNÍ FAKULTA

Jsem tu dnes poprvé, i když už studuji ve třetáku.

Jsem hrozně nadšená a docela lituji, že jsem nechodila na univerzitní ples i předtím. Měla jsem trochu obavu, aby to nebylo až příliš honosné, ale lidi, muzika i atmosféra jsou parádní. Z programu jsem toho zatím moc nestihla, spíše se potkávám s kamarády, které jsem dlouho neviděla.

FRANTIŠEK FUNDA, 23 LET, FILOZOFICKÁ FAKULTA

Ples je povedený. Líbí se mi, že drží úroveň Jihočeské univerzity a i mladší generace dodržuje společenská pravidla oblékání. Zatím si ples užívám spíše jako společenskou akci, než že bych obcházel jednotlivé scény a poslouchal muziku. Už jsme se ale stihli vyfotografovat ve fotokoutku.

LUCIE SOUKUPOVÁ, 21 LET, PEDAGOGICKÁ FAKULTA

Mám plesy a jejich atmosféru celkově ráda, líbí se mi, když se lidé ustrojí, vše je „nablýskané“ a šmrncovní. Je to jiné, než když se běžně dostanete na maturitní plesy. Jsem tu s přáteli, které mám ráda, a je pěkné, že se můžeme setkat na akci, která má úroveň.

FILIP ŘEHÁK, 20 LET, ZEMĚDĚLSKÁ FAKULTA

Ples je velmi na úrovni. Líbí se mi dekorace i program. Teď zrovna zpívá na hlavním pódiu skvělá zpěvačka Radka Fišarová. Byl jsem se podívat i v komorním sálu, kde hrála perfektně sehraná kapela, a navštívil jsem i kruhový sál s DJs, tam si člověk připadá jako na diskotéce. Líbí se mi, že je ples rozdělen na více částí, kde si každý může vybrat to své.

KLUB KAMPA CHYSTÁ KULTURNÍ NOVINKY

Výrazným obohacením života v univerzitním kampusu se stal nový studentský klub Kampa, který zahájil provoz v září 2016.

V zimním semestru se provozovatelé klubu soustředili na stabilizaci provozu, zapracování brigádníků z řad studentů a vybudování kvalitní kavárny. Nedílnou součástí Kampa je však i kulturní program. „Dosud jsme kulturní akce řešili ad hoc. Především jsme se snažili vycházet vstříc studentům, univerzitě i akademii věd, zejména co se týče různých seznamovacích akcí pro studenty, třeba prváky nebo také předvánočních večírků jednotlivých akademických pracovišť,“ uvedl jednatel klubu Milan Brabec.

V novém roce bude Kampa rozvíjet ucelenější dramaturgický plán. „Navázali jsme úspěšnou spoluprací se studentskými spolky, hlavně se Studentskou unií JU. V zimním semestru se nám osvědčilo pořádat v pondělí hudební akce a úterky a středy věnovat dalším pořadům, jako jsou přednášky, výstavy, či promítání. V tomto hrubém rámci budeme pokračovat, ale také ho dále rozšiřovat. Velkým úspěchem je uzavření spolupráce s nadací BU2R – což pro nás znamená možnost

přinášet do Kampa zajímavé kulturní počiny nejenom z Českých Budějovic, ale i z dalších kulturních míst v celorepublikové síti BU2R,“ uvedl dramaturg Kampa Petr Znoj.

Změní se tak i informování o dění v klubu – Kampa začne vydávat dlouhodobější program s měsíčním plánem akcí. Hlavním komunikačním kanálem je především Facebook, kde se zájemci o dění v klubu dozví vše podstatné: www.fb.com/KampaJU. „Vrások nám dělá pouze nedostatečná akustika v klubu. Rádi bychom pořáдали více živých koncertů, ale bohužel to zatím není možné. Ve spolupráci s univerzitou však hledáme řešení,“ dodal Znoj. V jarních měsících chce Kampa pořádat i venkovní akce. Navázala také spoluprací se známou studentskou akcí Budějovický Majáles. „Máme ambici nejenom dostat majáles z města do kampusu, ale také majáles ve městě obohatit univerzitním duchem. To však bude především záviset na aktivitě lidí z kampusu. Necháme se překvapit,“ uzavřel Znoj. ●

AKADEMICKÝ SENÁT PROJDE LETOS KOMPLETNÍ OBMĚNOU

Loňský rok byl na Jihočeské univerzitě ve znamení volby rektora, letos na jaře nás čekají volby do Akademického senátu JU.

Akademický senát JU, někdy také nazývaný „velký senát“, čeká letos kompletní personální obměna. Třileté funkční období končí současným senátorům 26. května 2017. Nejpozději třicet dní před tímto termínem je rektor podle jednacího řádu povinen vyhlásit konání nové volby. Očekává se, že by se tak mělo stát začátkem dubna. Volit může celá akademická obec, tedy akademičtí pracovníci univerzity a studenti. Senát každé vysoké školy má několik důležitých pravomocí. Volí rektora, schvaluje rozpočet, kontroluje využívání finančních prostředků, schvaluje vnitřní předpisy a dlouhodobý záměr univerzity.

Připomeňme, že na naší univerzitě tvoří velký senát 40 senátorů, k usnášeníschopnosti je třeba nadpoloviční většina hlasů. Každá z osmi

fakult může do senátu nominovat pět kandidátů – tři akademické pracovníky a dva studenty. Senát se schází jako plénium, ale může si zřídit dílčí komise. U nás jsou to ekonomická, legislativní a návrhová. Jejich členové mají za úkol předjednat důležité otázky konkrétních

oblastí. Například členové legislativní komise musí všechny návrhy podrobně pročíst a konfrontovat je s právními předpisy, aby nebyly v rozporu s vysokoškolskou novelou. Ekonomická komise je zase v častém kontaktu s rektorem ohledně rozpočtu univerzity nebo nového mechanismu

přerozdělování peněz.

Nový senát čeká spousta důležitých úkolů. Především musí dokončit schvalování nových předpisů v souvislosti s novelou vysokoškolského zákona. Na samém konci funkčního období jej čeká i volba nového rektora.

Kde jinde si můžete vyzkoušet, co obnáší disponovat opravdovým mandátem svých kolegů, a zakusit pocit zodpovědnosti?

>> Předseda Akademického senátu JU Ladislav Nagy

JAK SE STÁT SENÁTOREM

Chcete poznat svoji školu z trochu jiné stránky a ovlivnit dění na univerzitě? Staňte se studentskými senátory. Kde jinde si můžete vyzkoušet, co obnáší disponovat opravdovým mandátem svých kolegů, a zakusit pocit zodpovědnosti? Nemějte obavu, směrnice se časem naučíte a materiály k projednání jsou posílány v předstihu, aby si je každý mohl v klidu prostudovat. Navíc senát má kromě výše zmíněných strategických kompetencí také funkci jakéhosi otevřeného fóra a připomínky, které zde zazní, se opravdu důsledně řeší. Senát, kromě toho že schvaluje a kontroluje, může také interpelovat vedení univerzity nebo činit politická gesta, jako byla podpora rektorů ve sporu s prezidentem. Jak se tedy stát senátorem? „Jedná se o standardní proces demokratických voleb. V první řadě vás musí někdo navrhnout. Pokud kandidaturu přijmete, jste zařazeni na kandidátní listinu. Volby

pak trvají obvykle tři dny, aby mohli hlasovat i studenti kombinovaného studia,“ vysvětluje současný předseda Akademického senátu JU Ladislav Nagy. Do senátu se můžete dostat i jako náhradník, pokud zvolený senátor ukončí studium. Pokud se funkce nikdo z náhradníků nechopí, konají se doplňovací volby. Senát se obvykle schází třikrát až šestkrát do roka.

PŘIJĎTE K VOLBÁM

Pokud se nechcete stát senátory, přijďte alespoň k volbám. Klamný pocit, že tím stejně nic neovlivníte, v tomto případě opravdu není namístě. Nízká účast u voleb, zejména pak studentů, bývá bolavým místem většiny vysokých škol. Také na naší univerzitě chodí volit přibližně 15 % oprávněných voličů. Předseda Ladislav Nagy nízké volební účasti příliš nerozumí a doufá ve zlepšení. „Vždyť je to základní právo každého studenta, mít možnost něco ovlivnit. Kdo jiný než akademická obec by měl být etalonem demokratické diskuze?“ říká, i když upřímně přiznává, že důležitost této instituce si plně uvědomil až jako akademický pracovník. „Studoval jsem po Listopadu v době překotných změn a vyvíjeli jsme spíše studentské aktivity, jako bylo vydávání časopisu. Dnes si ale zpětně uvědomuji, jak nesmírně mě moje současná senátorská zkušenost obohatila. Jít volit je hrozně důležité.“ Někteří další členové už si roli senátorů vyzkoušeli jako studenti v malých senátech svých fakult. Senátorství jim podle jejich slov umožnilo nahlédnout do financí školy, schvalovat důležité dokumenty a poznat učitele i z jiné stránky než za katedrou. ●

AKADEMICKÝ SENÁT JU V ČÍSLECH:

40 – tolik má členů

21 – v takovém počtu je usnášeníschopný

3 – funkční období je tříleté

Text: Miroslav Vlasák

Foto: Petr Zikmund

DOKTORAND PRACUJE PRO KAPELU KRYŠTOF

Roman Jabůrek je nejen doktorandem Aplikované a krajinné ekologie na Zemědělské fakultě JU a senátorem ve fakultním senátu, ale zároveň úspěšným podnikatelem, jehož služeb využívá i kapela Kryštof.

VTEŘINA SLÁVY

Doktorand Zemědělské fakulty Roman Jabůrek je perfekcionista. Výrazy jako „to nepůjde“ nebo „takhle to stačí“ do jeho slovníku nepatří. A protože se málokdy spokojí se současným stavem, nebojí se investovat a riskovat, je ve svém podnikání o krok dál před konkurencí. V šestadvaceti letech je majitelem agentury, která už dávno přesáhla hranice jihočeského regionu a je schopná zajistit kompletní servis od maturitních plesů,

dětských dnů až po obří koncerty. „Vše začalo mým maturitním plesem, který jsem zorganizoval a vyzdobil prakticky sám. Začalo mě to bavit, chvíli jsem pracoval jako technik pro jednu agenturu a pak jsem se osamostatnil, abych mohl naplno realizovat vlastní nápady,“ vzpomíná. Tím nápadem, který vše odstartoval, byla balónková bomba. Právě tenhle efekt zaujal jiného perfekcionista, frontmana kapely Kryštof Richarda Krajčá, který ho chtěl využít na koncertech. Roman

Jabůrek se svou oblíbenou kapelou odjel podzimní turné, stal se součástí týmu a dnes už i Richardovým kamarádem. Sny jsou od toho, aby se plnily. „Byla to úžasná zkušenost, i když za ní byla spousta dřiny a nervů. Nemůžete zklamat kapelu ani stovky fanoušků, kteří očekávají skvělou show,“ uvědomuje si. Odměnou za mnohahodinovou přípravu je několik vteřin gradace a okamžik, kdy lidé v úžasu pochyťají balónky, posílají si je a pak i odnesou domů jako suvenýry.

BAVÍ MATURANTY I ŘEDITELE

Nebyl by to ale Roman, aby usnul na vavřínech. Už pro další část turné předvedl kapele Kryštof novinku – vlastnoručně vyrobené balónkové dělo. Stálo ho spoustu peněz a invence, ale dnes je jediný v republice, kdo něco podobného vlastní. „Člověk by se měl pořád posouvat dál. Začínal jsem s jednou balónkovou bombou, dnes už jsme jich schopni odpálit třeba dvacet a bez drátů, vše se ovládá přes wifi,“ vysvětluje. V nabídce má i svítící balóny ovládané přes počítač, konfetová děla a katuše. Zájem o jeho produkty mají maturanti i ředitelé velkých firem. Nejvíce ho ale baví koncerty s Kryštofem. „To jsou akce, které vám vrátí nejvíce pozitivních emocí a neskutečně vás nabíjí. Když plná hala zpívá písničky, máte husí kůži po celém těle,“ popisuje. Roman pochopitelně sleduje také zahraniční kapely, které si mohou dovolit nákladnější inovace. Snaží se ale vždy dobře promyslet, jestli je efekt pro český trh dostatečně zajímavý. Jeho tajným snem je pracovat jednou pro kapely Coldplay nebo U2. Zdá se vám to jako snílkovství? Jenže kdyby tehdejšímu maturantovi Jabůrkovi někdo řekl, že bude součástí týmu kapely Kryštof, považoval by ho také za blázna.

Celý rok Roman vydělává, aby si pořídil něco, co ho opět posune dál. Momentálně hodně investuje do dětských atrakcí. Je také autorem a majitelem nafukovacího

fotbalového hřiště, které jste mohli vidět na Kryštof kempech. „Kapela hrála po koncertě fotbalový zápas s fanoušky a kolem nafukovací arény stálo třeba tisíc lidí. Mělo to velký úspěch,“ popisuje.

SPÁNEK ŠEL STRANOU

Možná si říkáte, jak tenhle člověk vůbec může stíhat úspěšně studovat. V průběhu jarního turné Kryštof v roce 2014 se například učil na bakalářské státnice. „Spánek a volno šly na nějaký čas stranou. Jenže taková příležitost se neodmítá, člověk tomu musí něco obětovat,“ říká rodák z Českých Budějovic, který vystudoval střední stavební školu a po maturitě mohl jít na ČVUT do Prahy. Jenže právě podnikání ho drželo v jižních Čechách. Nakonec zamířil na Zemědělskou fakultu JU, kde v současné době studuje doktorský program Aplikovaná a krajinná ekologie. Úkolem krajinných ekologů je zlepšovat funkci krajiny vytvářením biokoridorů, interakčních prvků, zachycováním vody, revitalizací nebo zalesněním. Na katedře se Roman věnuje nakládání se zemědělskými pozemky v krajině, zejména pak výzkumu vodní eroze, která vzniká po větším úhrnu srážek a každoročně odnáší spoustu nenahraditelné úrodné půdy. „Dá se ovlivnit třeba pěstováním vhodných rostlin, obděláváním půdy po vrstevnicích, kdy se voda zaráží v každé brázdě, užíváním vhodných plodin a protierozních osevnicích postupů,“ vysvětluje. Výzkum vodní eroze vyžaduje častý pobyt v terénu v místech, kam se svádí odtékající vody. Roman zde po vydatnějších srážkách mapuje, kolik se vodní erozí ročně vyplaví užitečné zeminy. Tématu se chce věnovat i v disertační práci, kde bude pomocí počítačového 3D modelu porovnávat data z několika měření – ručního, geodetického a s pomocí dronu. ●

Text: Miroslav Vlasák

Foto: Aleš Motejl

NA PŮLMARATON ZBÝVÁ POLOVINA STARTOVNÍCH ČÍSEL

I v letošním roce je naše univerzita partnerem největší sportovní akce v regionu – Mattoni 1/2Maratonu České Budějovice. Jeho součástí je už počtvrté Běh o pohár rektora, kterého se mohou zúčastnit studenti a zaměstnanci naší univerzity.

Od šestého ročníku Mattoni 1/2Maratonu České Budějovice nás sice dělí ještě několik měsíců, přesto je nejvyšší čas sehnat si startovní číslo – na jeden z největších závodů v České republice jich zbývá polovina. Registraci na čtvrtý závod RunCzech běžecké ligy v roce 2017 můžete udělat radost sobě i svým blízkým. Také letos platí, že za nejvýhodnější cenu poběží ti, kteří se zaregistrují dříve, cena totiž s pozdějším přihlášením roste.

Půlmaraton v Českých Budějovicích letos poběží 3 500 závodníků. A na jih Čech se opět vydá řada zahraničních běžců. „Je skvělé, že do Českých Budějovic přijíždějí nejen běžci z České republiky, ale také ze Slovenska, Německa, Rakouska, Maďarska nebo Itálie. Ti všichni si mohou užít závod, obdivovat krásné město a v neposlední řadě dát vydělat místním podnikatelům,“ říká prezident organizačního výboru RunCzech Carlo Capalbo s tím, že návštěvníci půlmaratonu utratí každoročně ve městě téměř 20 milionů korun.

Šestý ročník českobudějovického půlmaratonu se rozeběhne v sobotu 3. června. Než se do ulic jihočeské metropole pustí půlmaratonci, šanci dostanou nesoutěžní běžci – dm rodinný běh určený dětem a jejich rodičům nabízí 2 500 startovních čísel a nenáročnou tříkilometrovou trať. Registrace na dm rodinný běh i na Mattoni 1/2Maraton České Budějovice jsou dostupné na adrese www.runczech.com.

V rámci Mattoni 1/2Maratonu České

Budějovice se poběží také Běh o pohár rektora. Do této kategorie se mohou přihlásit všichni studenti, studentky a zaměstnanci Jihočeské univerzity v Českých Budějovicích. Z jedné fakulty se může přihlásit neomezeně účastníků a na vítěze čekají poháry přímo z rukou rektora Jihočeské univerzity. V loňském roce suverénně zvítězila Nela Küffnerová ze Zemědělské fakulty s časem 1:26:32. Další informace o půlmaratonu přineseme v dubnovém čísle Journalu. ●

Text a foto: RunCzech

UNIKÁTNÍ TECHNICKÝ OBOR MECHATRONIKA PŘIJÍMÁ PŘIHLÁŠKY

Studium čtyřletého bakalářského oboru umožňuje studentům získat kvalitní technické vzdělání, které je připraví pro práci ve výrobních podnicích.

Před necelými třemi lety Přírodovědecká fakulta Jihočeské univerzity akreditovala bakalářský technický obor Mechatronika. Tento studijní obor vznikl především jako reakce na nedostatek kvalifikovaných vysokoškolsky vzdělaných techniků v jihočeském regionu. „Hlavní myšlenkou při přípravě tohoto studijního oboru byla snadná uplatnitelnost jeho absolventů buď na trhu práce, nebo při pokračování v dalším studiu, například ve stejném inženýrském oboru na ČVUT,“ říká koordinátor pro Mechatroniku na Jihočeské univerzitě Vitězslav Straňák.

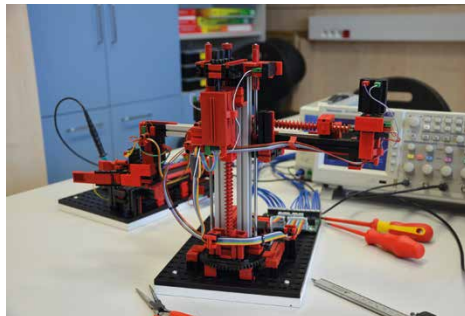
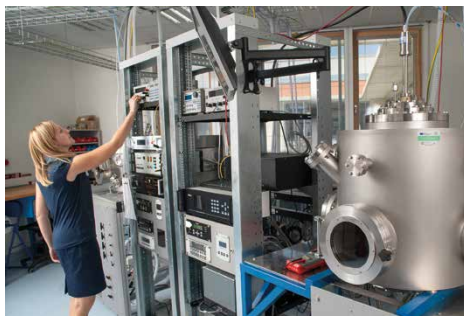
Bakalářský obor Mechatronika je čtyřletý a nabízí interdisciplinární vzdělání v prolínající se kombinaci elektroniky s elektrotechnikou, výpočetní techniky s informatikou a strojírenstvím. Absolventi studijního oboru získají strojírensko-elektrotechnické vzdělání, které dokáží kombinovat se znalostmi z informatiky, automatizace a řízení.

Napadá vás, čím se asi vystudovaný mechatronik zabývá? Nejnázornějším příkladem mechatronických systémů v praxi jsou mo-

derní automatizované provozy a výrobní linky, které najdeme například v automobilkách, strojírenských, potravinářských, textilních a mnoha dalších závodech. Ale nejen složité robotické výrobní linky obsahují mechatronické systémy. Ty lze hledat i v běžných spotřebičích kolem nás, třeba v kuchyňských robotech a pračkách.

Výuka Mechatronika probíhá na Jihočeské univerzitě v Českých Budějovicích, kam odborné předměty se zaměřením na strojírenství a mechatronické systémy přijíždějí přednášet nejvýznačnější specialisté z Fakulty strojní ČVUT. Na výuce se také podílejí odborníci ze společnosti Robert Bosch, kteří se soustředí na předměty zaměřené na výrobní proces a dále vedou studenty při absolvování praxí a řešení bakalářských prací. Nedílnou součástí studia je také několikátýdenní praxe ve výrobních podnicích.

Obor Mechatronika je možné studovat v prezenční i kombinované formě, přihlášky přijímá studijní oddělení Přírodovědecké fakulty do 15. března 2017. ●

UNIVERZITY BUDOU PROCHÁZET TRVALÝM VNITŘNÍM HODNOCENÍM

Jihočeská univerzita má od loňského května nové vedení. Součástí týmu rektora Tomáše Machuly jsou i čtyři prorektori, které čtenářům postupně představujeme. Prorektorem pro rozvoj a vnitřní hodnocení byl jmenován historik prof. PhDr. Bohumil Jiroušek, Dr., někdejší proděkan pro vědu a výzkum na Filozofické fakultě JU. Momentálně je jeho hlavním úkolem revize vnitřních předpisů univerzity v souladu s novelou vysokoškolského zákona a zřízení Rady pro vnitřní hodnocení.

Vystudoval jste češtinu a dějepis na Pedagogické fakultě JU. Uvažoval jste o tom, že byste se stal středoškolským učitelem?

Ano, původně jsem myslel, že se stanu učitelem. Dokonce jsem čekal, až se uvolní místo na benešovském gymnáziu, kde o mě měli zájem (*Bohumil Jiroušek pochází z Bystřice u Benešova, pozn. red.*). Nakonec jsem pokračoval v doktorském studiu a postupně začínalo být jasné, že směřuji spíše k akademické kariéře a v jižních Čechách zůstanu. I když jsem pak ještě nějakou dobu kombinoval úvazky na univerzitě a v Akademii věd České republiky v Praze.

Zabýváte se moderními českými dějinami 19. a 20. století, zejména pak historiografií. Zajímá vás tedy především způsob, jakým se o historii píše?

Asi mi opravdu nejde primárně o to, kdy se co událo, ale spíše jak to bylo v dané době chápáno a jak se to odráží v kulturním prostředí. Existuje rozdíl mezi dějinami a minulostí. Minulost se skutečně stala a my ji většinou přesně neznáme. Dějiny jsou to, co si o minulosti myslíme a jak o ní píšeme. To se v čase mění a různě to interpretujeme. Dějiny jsou mnohostí příběhů, z nichž některé jsou v určité době dominantní.

Třeba husité byli v různých dějinných fázích nositeli českého národního programu, dokonce i průkopníky třídního boje.

Vždy máme tendenci spojovat dějiny s naší identitou, národními mýty, s tím, kam chceme směřovat. Když jsem chodil do školy, říkalo se, že Jiří z Poděbrad předznamenal OSN, dnes pro změnu Evropskou unii. Říkáme to proto, že my sami chceme někam směřovat. Do Jiřího z Poděbrad si projektujeme představu, že hledal to, co hledáme my. To, jak se proměňuje postoj k minulosti a co z ní si v té které době vybíráme, je pro mě vlastně na dějinách tím nejzajímavějším.

Současní historikové se obvykle snaží k bádání přistupovat střízlivě a nezaжатě. Jsou i oni zatíženi mýty, aniž by si to uvědomovali?

Určitě. Stereotypy v myšlení jsou přítomny vždy, jen si jich nejsme vědomi. Dušan Třeštík říkal, že člověk je „zvíře mýtotvorné“. Bez mýtu neumíme žít. Pokud se domníváme, že právě teď boříme určité mýty, tak ano, ale zároveň stavíme nové, o kterých ještě nevíme.

Napsal jste několik monografií o novodobých historících, jako byli Josef Macek nebo Jaroslav Goll. Stiháte bádát a psát i teď, kdy vás jako prorektora plně vytěžuje implementace novely vysokoškolského zákona?

Snažím se stíhat, i když je to časově náročné. Letos mi končí grant ve spolupráci s Masarykovým ústavem a Archivem Akademie věd ČR, jehož výsledkem má být kniha o historikovi Josefu Kalouskovi. Ten byl současníkem právě Jaroslava Golla a věnoval se selským dějinám nebo českému státnímu právu. Takže letošní léto strávím psaním biografie.

Jste vedoucím Oddělení kulturních studií na Ústavu věd o umění a kultuře Filozofické fakulty JU a také garantem tohoto oboru, který je v Čechách zatím stále poměrně nový.

Kulturní studia se rodí teprve ve druhé polovině 20. století v anglosaském prostředí, v Česku to byl ještě nedávno poměrně neznámý pojem. Proto se u nás na fakultě nějakou dobu jmenovala Literárně-historická studia. Tento interdisciplinární obor má velmi blízko k politologii a mediálním studiím a právě jeho rozmanitost mi vyhovuje. Směřujeme v něm sice především k výkladu současného

světa, ale k tomu musíte vědět něco o historii a tradicích.

V květnu 2016 jste se stal prorektorem pro rozvoj a vnitřní hodnocení. Tato funkce je úzce provázána se změnami, které přinesla novela vysokoškolského zákona. O jaké změny se jedná?

Novela vysokoškolského zákona očekává, že se vysoké školy budou schopny vnitřně hodnotit samy. Ony to do určité míry dělaly i předtím, ale velmi nesoustavně. Nově budou muset provádět trvalé a více formalizované vnitřní hodnocení prakticky všech oblastí, od vědecké a pedagogické činnosti až po kvalitu stravování nebo ubytování, rozvoj sportovišť, podpory studentů se specifickými potřebami a podobně. Na základě těchto hodnocení pak mohou usilovat o programové akreditace nebo institucionální akreditace pro jednotlivé oblasti vzdělávání. Cílem je, aby se vysoké školy snažily o trvalé zlepšování.

Prof. PhDr. Bohumil Jiroušek, Dr., (44) byl v květnu 2016 jmenován prorektorem pro rozvoj a vnitřní hodnocení Jihočeské univerzity v Českých Budějovicích. Předtím byl v letech 2011–2016 proděkanem pro vědu a výzkum Filozofické fakulty JU. Je absolventem Pedagogické fakulty JU, kde vystudoval Učitelství českého jazyka a dějepisu. V roce 2014 se stal profesorem českých a československých dějin. Předmětem jeho odborného zájmu jsou kulturněhistorické a kulturní přístupy, problematika historiografie, vazby mezi vědou, kulturou, ideologií a politikou. Na Filozofické fakultě JU je vedoucím Oddělení kulturních studií.

Bohumil Jiroušek pochází z Bystřice u Benešova. Ve volném čase rád cestuje, oblíbenými lokalitami jsou například příhraniční oblasti Bavorska, Rakousko nebo Polsko.

Novela je platná od loňského září. Dokdy musí být nové předpisy nastaveny?

Vysoké školy dostaly na nastavení nových předpisů v souladu s novelou jeden rok. Do konce tohoto srpna tak musíme provést revizi současných předpisů, zaregistrovat na ministerstvu školství nové předpisy, následně zavést jednotná kritéria pro vnitřní hodnocení na celé univerzitě a nově akreditovat studijní programy.

V souvislosti s novými předpisy vznikají na vysokých školách zcela nová grémia, takzvané rady pro vnitřní hodnocení. Jaká je jejich funkce?

Nejprve bych upřesnil, že ze zákona si radu pro vnitřní hodnocení musí založit pouze ty univerzity, které budou usilovat o institucionální akreditace. Jinak může její funkci plnit vědecká rada. Rada pro vnitřní hodnocení by měla být orgánem, který nastavuje pravidla pro vnitřní hodnocení, garantuje kvalitu

a schvaluje akreditace. Žádostí o akreditaci bude zpočátku hodně, ale postupně se tahle agenda stane spíše nárazovou záležitostí, protože v budoucnu by se o institucionální akreditaci mělo požádat jednorázově na následujících deset let. Naopak vnitřní hodnocení bude pro radu setrvalý proces. Univerzita má za povinnost jednou za pět let vyhotovit velkou zprávu o svém stavu a každý rok k ní vytvořit dodatky.

Kdy vznikne rada pro vnitřní hodnocení na naší univerzitě a kdo v ní zasedne?

Přijali jsme již Statut rady pro vnitřní hodnocení, momentálně jsme ve fázi jmenování členů a nastavování pravidel, podle kterých bude rada schopna provádět vnitřní hodnocení. Předsedou rady pro vnitřní hodnocení je ze zákona rektor, povinnými členy jsou také předseda akademického senátu a místopředseda rady pro vnitřní hodnocení, v našem případě prorektor pro vnitřní hodnocení. Dále v ní zasedne

osmnáct významných vědeckých osobností. V průběhu podzimu začne rada schvalovat první fázi akreditací, přesněji řečeno nejprve záměry fakult akreditovat programy, které poté dopracují a předloží k finálnímu schválení. Nyní ale čekáme, jak budou vypadat formuláře, které připravuje Národní akreditační úřad.

Zmínili jste Národní akreditační úřad, který od 1. září nahradil původní Akreditační komisi Ministerstva školství. Co tato změna přinesla?

Původní Akreditační komise přesně stanovila, co musí škola splnit, aby získala akreditaci. Tohle si teď vysoké školy budou muset pohlídat samy. Když to zjednoduším, tak Národní akreditační úřad bude vysokým školám více důvěřovat, že to dělají správně, a kontrolu udělá třeba jednou za deset let. Zatím tato instituce nevydává žádná akreditační rozhodnutí, bylo stanoveno tříleté přechodné přípravné období, na které byly školám akreditace automaticky prodlouženy. Národní akreditační úřad momentálně doladuje formuláře pro programové akreditace a teprve začíná připravovat podklady pro institucionální akreditace.

Vysvětlíte, prosím, v čem se liší programové a institucionální akreditace.

To, co se dříve nazývalo obor, je nově ze zákona studijní program. Škola může požádat buď o akreditaci jednoho konkrétního programu, nebo celé oblasti vzdělávání – pak se jedná o institucionální akreditaci. Jejím cílem je umožnit vysokým školám, které jsou v dané oblasti kvalitní, aby si samy mohly určit, které studijní programy budou v dané oblasti vyučovat. Takových oblastí vzdělávání je ze zákona stanoveno třicet sedm. Jednou z nich je například zemědělství, které se u nás vyučuje nejen na Zemědělské fakultě, ale i na Fakultě rybářství a ochrany vod. Rybářství v tomto chápání není samostatnou oblastí vzdělávání.

Jak se to bude v takových případech řešit? Společnou žádostí o institucionální akreditaci?

Ano. Fakulty se musí společně domluvit a sdělit Radě pro vnitřní hodnocení a Vědecké radě JU, že společnými silami usilují o akreditaci. Pokud návrh schválí všechna naše grémia, rektorát žádost o akreditaci postoupí Národnímu akreditačnímu ústavu, který poté rozhodne. Pak už si budou programy obhospodařovat samy fakulty, ale zároveň na ně bude dohlížet Rada pro vnitřní hodnocení a právo kontroly má pochopitelně i Národní akreditační ústav.

Dalo by se říci, že je tento model větší autonomie pro vysoké školy výhodný?

Asi bych neuvažoval v kategorii výhodnosti. Institucionální akreditace určitě poskytnou školám větší volnost tam, kde jsou opravdu kvalitní. Na druhou stranu se zvyšuje zodpovědnost fakult, respektive univerzity a rady pro vnitřní hodnocení, která musí garantovat vždy po dobu deseti let, že všechny programy budou zajištěny kvalitně.

Do vaší kompetence patří i Klub absolventů JU, který vznikl v loňském roce. Co je v této oblasti nového?

První fázi, ve které bylo důležité spustit webovou platformu klubu a naprogramovat doplňky do STAGU, už máme úspěšně za sebou. Snažíme se rozšiřovat nabídku benefitů a promyšlíme, jak s absolventy udržovat kontakt a oslovit je pro vzájemnou spolupráci. V roce 2018 plánujeme velké setkání absolventů, které musíme v letošním roce dobře promyslet. Je také potřeba nastavit systém průzkumů mezi absolventy, protože i ten je jedním z důležitých zpětnovazebních mechanismů vnitřního hodnocení. ●

Text: Miroslav Vlasák

Foto: Aleš Motejl

PODNIKATEL S DUŠÍ RYBÁŘE

Martin Šindler pochází z Bratislavy a navštěvuje kombinované studium na Fakultě rybářství a ochrany vod. Patří mezi úspěšné studenty, i když musí svůj čas dělit mezi školu, rodinu a podnikání. Zvládá hodiny za volantem, nástrahy odborné terminologie v češtině, a hlavně – má jasnou vizi.

Za pět minut z koleje na přednášce, oběd v menze, odpolední seminář a pak posezení s přáteli v hospůdce. Sem tam nějaká brigáda a dočasný nával stresu o zkouškovém. Obvyklý scénář života vysokoškolského studenta.

Martin Šindler to má jinak. Cesta do školy mu trvá tři a půl hodiny autem nebo sedm hodin vlakem, doma na něj čeká žena se dvěma dětmi, a aby toho nebylo málo, ještě podniká. Přesto patří student kombinovaného studia oboru Rybářství a ochrana vod se zaměřením na speciální akvakultury na fakultě k nejlepším. A i když by mohl připomínat brouka kvapníka z pohádek o včelích medvídcích a trousit kolem sebe „nestíhám, nestačím“, žádné projevy uspěchanosti na něm nejsou během rozhovoru znát. Mluví poklidně a vyznačuje z něj zaujetí, cílevědomost a pevná vůle. „Ne každý kolega z denního studia si uvědomuje, jakou má výhodu, že nemusí svůj čas púlit mezi učení a rodinu, že nemá tolik závazků,“ potvrzuje Martin Šindler.

ŠTASTNÁ HVĚZDA

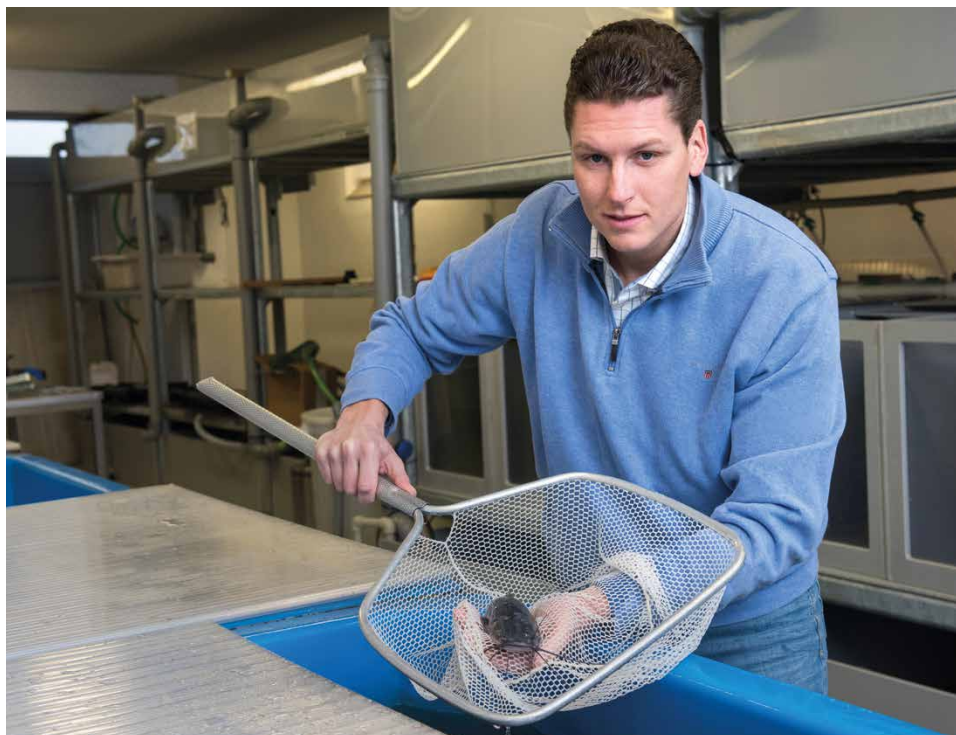
Čtyřiatřicetiletý student pátého ročníku pochází z Bratislavy, vystudoval obchodní akademii a pak bankovní institut se zaměřením na finance. Už třináctým rokem podniká v oborech stavebnictví, realit a správy nemovitostí. Odmalička měl ale blízký vztah k přírodě, vyrůstal u Dunaje a je jako sportovní rybář členem Slovenského rybářského svazu. Bylo jen otázkou času, kdy se tyto dvě vášně propojí. Jednoho dne

se Martin Šindler rozhodl, že začne studovat na univerzitě zaměřené na rybářství a akvakulturu. Na Slovensku vhodnou instituci nenašel, a tak se přihlásil na Fakultu rybářství a ochrany vod. „Na Slovensku je pouze střední rybářská škola a rybářství vyučují i na Fakultě agrobiologie a potravinových zdrojů v Nitře. Studium na Jihočeské univerzitě je ale kvalitnější a můžu využít její špičkové zázemí,“ vysvětluje své preference. V propojení znalostí z byznysu a vědy vidí svou budoucnost. Zaměřuje se na téma udržitelné akvakultury, ověřuje své poznatky v praxi a promýšlí svůj byznys plán. Jeho diplomová práce se zabývá ověřením možnosti dlouhodobě udržitelné akvakultury na Boheľovských rybnících, které se nacházejí asi 70 kilometrů od Bratislavy. Tam už dělal i svou bakalářskou práci. Řešil produkční, provozní a obchodní záležitosti. „Brzy se budu muset rozhodnout, čemu se věnovat na plno. Akvakultura je náročný byznys. Vždy jsem ale měl v životě a podnikání nad sebou šťastnou hvězdu,“ uznává Šindler.

ÚSKALÍ SLOVENŠTINY

Studium mu někdy klade do cesty neobvyklé překážky. Například rozdíly v českém a slovenském názvosloví. Zatímco český rybář řekne candát, v Martinově rodném jazyce to zní zubáč. Jeho nejoblíbenější rybou je ostriež, které také doma chová v akváriu. Česky řečeno okoun. Želva se řekne korytnačka, cejn je pleskáč a zástupce vodních bezobratlých, beruška vodní, zas žižvica vodní. Obtíže s terminologií přechází Martin Šindler

se shovívavým úsměvem, klady studia na české univerzitě u něj jednoznačně převažují. „Velkou předností fakulty je, že i když jsem dálkař, dostanu se ke všemu, k čemu kolegové v denním studiu, a toho hodně využívám. Díky tomu jsem mohl absolvovat více exkurzí, například do německé Fuldy, kde se vyrábí kaviár, nebo na vnitrozemskou farmu na chov lososa atlantského Jurassic Salmon v Polsku. Během výměnného semestru jsem se ve spolupráci s Vídeňskou univerzitou zase dozvěděl mnoho o revitalizační toků,“ chválí možnosti, které rybářská fakulta nabízí.

AKVAKULTUŘE PATŘÍ BUDOUCNOST

Jeho hlavním zaměřením je akvakultura. Ta na globální úrovni roste ročně o více než 8 % a podle Šindlera jí patří budoucnost. In-

tenzivní chov ryb v Čechách a na Slovensku ale naproti tomu podle jeho slov stagnuje. Pokud se situace nezmění, dostanou se tyto dvě země v rámci Evropy do konkurenční nevýhody. Jak to vyřešit? Podle Šindlera je třeba lépe využívat strukturální fondy a investovat peníze hlavně do inovací. Nabídnout zákazníkům více rybích druhů a finálních produktů. A hlavně zvyšovat vzdělanostní úroveň českých a slovenských rybářů. „Mám rád klasické rybníkářství s rybníky a výlovy, má to své kouzlo. Je ale třeba se více zaměřit i na intenzivní chov ryb a nové efektivnější a k přírodě šetrné technologie, které zajistí dodávku rybích produktů k zákazníkovi po celý rok,“ svěřuje se Šindler. ●

Text: Miroslav Boček

Foto: Aleš Motejl

ZA ŠKOLÁKY DO FREISTADTU

Pedagogická fakulta JU má od prosince novou fakultní školu. Smlouvu o partnerství podepsala s hornorakouskou Neue Musikmittelschule Freistadt.

Rakouský Freistadt leží pouhých dvacet kilometrů od českých hranic. Místní Neue Musikmittelschule je jakousi rakouskou obdobou druhého stupně české základní školy, ovšem s rozšířenou výukou hudební výchovy. Zdejší žáci ve věku od 10 do 14 let jí týdně absolvují až pět hodin. O kvalitě místního pěveckého sboru se ostatně přesvědčili účastníci koncertu, který se konal v aule Pedagogické fakulty poté, co děkan naší fakulty Michal Vančura a ředitel freistadtské školy Peter Beyer podepsali smlouvu o vzájemné spolupráci.

Do Freistadtu už třetím rokem jezdí na průběžné pedagogické praxe studenti navazujícího magisterského studia Katedry germanistiky Pedagogické fakulty JU. „Chceme, aby se budoucí učitelé němčiny dobře orientovali nejen v jazyce, ale i v realitách a školství. Hodně proto sázíme na osobní zážitky a snažíme se našim studentům zajišťovat co nejvíce zahraničních praxí,“ říká

vedoucí Katedry germanistiky Hana Andrášová. Rozdíl v přístupu k výuce je v Rakousku markantní. Učitelé preferují skupinovou práci, používají pracovní listy a vedou děti k samostatnosti. Naše studentky si v rámci hodin vyzkoušely odučit určité fáze výuky. Hned z prvních hospitací se vrátily nadšené. Po třech letech už se na ně prý rakouské děti vyloženě těší. „České písničky zněly třídami i o přestávkách. Tamní děti jsou nesmírně motivované, zajímají se o to, jak se v Čechách žije, a velkým zážitkem pro ně bylo, když se pak v Čechách mohly podrobně seznámit s naší fakultou,“ líčí Andrášová. Do budoucna se počítá s tím, že by naši studenti u rakouských učitelů zpracovávali i své výzkumné projekty.

Princip fakultních škol je založen na bilaterální spolupráci, která je výhodná pro obě strany. Naši studenti mohou rakouské pedagogy pro změnu obohatit o teoretické poznatky z hlediska didaktiky cizích jazyků. Do lavic freistadtské školy každoročně usedá několik dětí z rodin azylantů, které vyžadují specifický přístup. „Vyučovat němčinu jako mateřský jazyk je v tomto případě problematické. Rakouský pedagog mluví dialektem, komplikovaně vysvětluje německou gramatiku a děti mu pochopitelně nerozumí. Náš přístup je z didaktického hlediska značně odlišný, výuku vedeme více komunikačně,“ objasňuje Andrášová. Hornorakouští pedagogové se tak již brzy v rámci výměny zkušeností seznámí s výukou na českých základních školách. ●

Text: Miroslav Vlasák

Foto: archiv Pedagogické fakulty

INVEST DAY ZNÁ VÍTĚZE

Ve druhém ročníku soutěže Invest Day uspěl s nápadem student Ekonomické fakulty Robin Vodák.

Student magisterského oboru Obchodní podnikání Robin Vodák má tah na branku. Aby ne, když je bývalým hokejovým útočníkem ligovalého klubu HC Zubr Přerov. Sportu se týká i jeho podnikatelský záměr, který společně s kolegou Danielem Matušenkem, taktéž hokejistou a navíc i vystudovaným právníkem, přihlásili do celouniverzitní soutěže Invest Day, kterou pořádá Ekonomická fakulta. V ní kreativní studenti napřič celou univerzitou každoročně představují podnikatelské záměry a ti nejlepší mohou od investorů získat počáteční kapitál na rozjezd podnikání. Robin Vodák s Danielem Matušenkem představili nový způsob přípravy výživových doplňků do posiloven a fitness klubů. V tuto chvíli není možné prozradit detaily, protože všichni účastníci soutěže jsou vázáni mlčenlivostí. Jisté je, že tento způsob zatím není běžný nikde v Evropě a oba autoři se nyní snaží svůj nápad patentovat.

O tom, že je jejich záměr konkurenceschopný a má velkou šanci obstát v reálném byznysu, svědčí nejen vítězství v soutěži, ale i příslib jednoho ze členů poroty, že bude jejich start-up financovat. „Rozjezd ale musíme udělat my, což pro nás znamená velkou počáteční investici. Investor si chce ověřit, že jsme draví a schopní tomu něco obětovat. Pokud se projekt dobře rozjede, zkusíme s investorem oslovit zahraniční trhy,“ říká Robin Vodák, pro kterého se jedná o první větší podnikatelskou zkušenost. Nápad vznikl půl roku a porotu zaujala míra jeho dotazení. „Záměr byl detailně řešen nejen po stránce ekonomické, ale díky spolupráci kolegy i po stránce právní. Také jsme měli dopředu osloveno několik fitness center. Dokonce i spočítaná

ziskovost projektu byla investory vyhodnocena jako reálná. Věřili jsme, že máme šanci uspět,“ zmiňuje.

Pro vítěze byly připraveny hodnotné ceny, například tablet nebo podnikatelské vouchery na ekonomické poradenství. Autoři vítězného nápadu si soutěž, která má otestovat prezentační schopnosti studentů, velmi pochvalovali. „Člověk slyší názory reálných investorů. Zadarmo vám dávají cenné rady, ze kterých jsme se hodně poučili. Doporučuji každému přihlásit se, protože pokud se čtyři nezaujatí lidé shodnou, že váš projekt má smysl, nakopne vás to k další aktivitě,“ říká Robin Vodák, který by chtěl svůj podnikatelský záměr od příprav až po realizaci zpracovat v diplomové práci. ●

Text: Miroslav Vlasák

Foto: archiv Ekonomické fakulty

>> Robin Vodák, Daniel Matušenko a proděkan Ekonomické fakulty Radek Toušek

CO JSOU KULTURÁLNÍ STUDIA?

Od zimního semestru má Filozofická fakulta nový Ústav věd o umění a kultuře. Vznikl sloučením dvou menších ústavů a sdružuje tři vědecká pracoviště – Oddělení dějin umění, Oddělení estetiky a Oddělení kulturních studií.

A právě o kulturních studiích jsme si povídali s ředitelem nového ústavu, profesorem Petrem A. Bílkem, který vyučuje na Oddělení kulturních studií FF JU a současně působí také na Ústavu české literatury a komparatistiky FF UK v Praze. V hlavním městě sice trvale žije, cesty do Českých Budějovic si prý ale vyloženě užívá. „Filozofická fakulta JU byla první v republice, která začala kulturní studia vyučovat, a tím mi splnila dlouholetý sen. České prostředí se tomuhle oboru dlouhou dobu bránilo, nechťelo si sem nechat zavléct nějakou módní anglosaskou záležitost. Dnes se už kromě nás vyučuje také v Olomouci,“ vysvětluje literární teoretik Bílek. I z důvodu obecné nedůvěry se tehdejší, a stále ještě dobíhající, magisterský obor jmenuje Literární-historická studia. Obor byl původně vyučován na Ústavu bohemistiky, postupně ale vznikl malý samostatný Ústav kulturních studií a přibyl bakalářský obor Kulturní studia. Magisterský program je již nově akreditován jako Kulturní studia. Chybí tak jen doktorský program, se kterým se výhledově také počítá.

DETEKTIVKA NENÍ ODPAD

Podle Petra A. Bílka jsou kulturní studia oborem budoucnosti na poli humanitních předmětů. „Probíhá generační obměna, studenti jsou jiní než před deseti lety. A právě tenhle obor má potenciál zaujmout, aniž by

byl povrchní. Přináší nové úhly pohledu mísením vysoké kanonické kultury s kulturou populární a masovou, klade důraz i na materiální stránku věci. Kultura přece není jen vyzářování ducha, ale také něco, co něco stojí, co se v nějaké materiální formě uchovává, co nám vstupuje do životů,“ vysvětluje Bílek. Kulturní teoretiky tak zajímá, kolik měl film diváků, v jakém nákladu vyšla kniha a rozhodně se nebrání takzvanému pokleslému umění. „Spousta filmů nena-bízí estetickou hodnotu, ale zároveň jsou společenským jevem, který svědčí o diváckém vkusu, o chytré použitých komerčních strategiích a tak dále,“ tvrdí Bílek, který

Obor bourá přežitě kategorizovaného vysokého a pokleslého umění.

si na kulturních studiích cení právě toho, že se jim daří bourat přežitě kategorizovaného vysokého a pokleslého umění. „Nelze přece vnímat romány Arthura Conana Doylea jako odpad jen proto, že se jedná o detektivku, mimochodem kvalitně psanou a velmi vypovídající

o viktoriánské Anglii,“ uvažuje. Obor také narušuje zažitou představu, že vědec musí být odborníkem na jednu oblast a do jiné si netroufá. Komparatistický přístup nutí vědce pohybovat se v celé sféře kultury, i když to pro někoho může zavánět diletantstvím.

CO SI VZÍT NA PUSTÝ OSTROV

„Na současné společnosti mi vadí, jak snadno přijímá i ty nejtupější a zcela ledabyle naservírované významy. Nejsme ochotni či schopni si připustit, že věci jsou složitější,

>> Ředitel Ústavu věd o umění a kultuře Petr A. Bílek považuje kulturní studia za obor budoucnosti

než se jeví," přemýšlí Bílek. Právě kritické myšlení by mělo být jednou ze základních schopností každého uchazeče, který projeví zájem o kulturní studia. Kromě schopnosti kritické interpretace je podle Bílka u studentů nezbytné zanícení pro kulturu. „Je nám jedno, jestli to bude fanoušek rytířských románů, Bonda nebo punkové muziky. Pojmy a rámci nahlížení si ho vybavíme v průběhu studia, ale zkušenost s kulturou už mít musí.“ Proto také obor stále striktně drží ústní pohovor u přijímacích zkoušek. „Potřebujeme ty lidi vidět, slyšet je mluvit. Často jim kladu otázku, jaké jediné dílo světové kultury by si s sebou vzali na pustý ostrov. Třetina uchazečů je zaskočených, protože konzumují jen to, co má zrovna hodně lajků. Zajímavé je, že pro dnešní uchazeče je zhlédnutí filmu otázkou dvou kliknutí, a přesto mívají menší filmovou zkušenost než jejich předchůdci,“ zmiňuje Bílek, pro kterého jsou ústní pohovory i zajímavou sondou do aktuálního vkusu mladých lidí.

AKADEMIK I LETUŠKA

Každý uchazeč o studium si nutně musí položit otázku, čím jednou bude. Enormní poptávka po humanitních oborech v posledních letech částečně ustupuje potřebám technického vzdělávání. Není trh přesycen humanitně vzdělanými lidmi? „Představa, že si společnost objedná určité obory, a ty proto zvýhodní, se mi nelíbí. Současní studenti tady budou působit dalších čtyřicet let aktivního života, a který z politiků dohlédne, jaký typ vzdělání bude v tu dobu potřeba?“ upozorňuje. Z uplatnění absolventů kulturních studií Petr A. Bílek obavy nemá. První možností je pochopitelně akademická kariéra. Už bylo zmíněno, že struktura oboru zatím chybí doktorské stu-

dium, ale část studentů pokračuje na české literatuře, jiní míří do Prahy na Filozofickou fakultu nebo Fakultu humanitních studií UK. Absolventi se prý díky flexibilnímu a univerzálnímu vzdělání uplatní i jinde. „Náš student má široký rozhled, komunikační schopnosti, empatii a rozumí fungování významů,“ tvrdí Bílek a jako netradiční příklad uvádí absolventku, která pracuje jako letuška u dubajských Emirates. Pokud by vás kulturní studia lákala, přijďte se podívat na jakoukoli přednášku nebo zábavné Odpoledne s humanoidy. ●

Text: Miroslav Vlasák
Foto: archiv Petra Bílka

POLICISTA V SOBĚ MUSÍ MÍT ÚCTU K BLIŽNÍMU

Životním posláním doktoranda Teologické fakulty JU, majora Jiřího Ignáce Laňky, je služba lidem. Ať již ve funkci šéfinstruktora jednotky Útvaru rychlého nasazení Policie ČR nebo trvalého jáhna v kostele Nanebevzetí Panny Marie a svatého Karla Velikého v Praze.

Před cestou k vám jsem se kolegům zmínil, že jedu na setkání s naším absolventem, který je šéfinstruktorem URNA. Asi vás nepřekvapí, že Teologickou fakultu si netipl nikdo.

No vidíte a já znám jednoho kolegu pyrotechnika, který ji také vystudoval. Nás „poldů“ na těchto fakultách studuje docela dost, spousta z nich si muselo doplnit vysokoškolské vzdělání. Asi se domnívali, že na teologických fakultách získají diplom za odměnu. Pak byli někteří překvapeni. Měl jsem možnost být u oponentur bakalářských prací několika policistů a opravdu nevím, jestli byl ten hon za povinným vzděláním šťastné řešení.

Vy ale studujete rád, v bakalářském stupni dokonce s červeným diplomem. Jak jste se dostal ke studiu na Teologické fakultě JU?

Studoval jsem nejdříve Pedagogickou fakultu v Olomouci a v průběhu studia jsem pocítil potřebu prohloubit si vědomosti v oblasti teologie. Bylo to v době, kdy jsem přijal křest. S kamarádem policistou jsme se jeli podívat do Českých Budějovic a bylo rozhodnuto. Fakulta mi hodně sedla, je otevřená a zaměřená na praxi. Pokud někdo chce studovat a nedělá to z donucení, musí si studium ohromně užívat. Prostředí není zařaťe katolické, mohou tam studovat protestanti i nevěřící – a to říkám jako katolík.

Co jste studoval?

Ještě vlivem pedagogiky jsem v bakaláři studoval Náboženskou výchovu a etiku, ale pak jsem hned přestoupil na bakalářský program Pastorační asistence. Magistra jsem vystudoval na Teologii služby, v té době už jsem musel splnit povinné penzum pro jáhenské svěcení. A protože se mi na fakultě moc líbí, zůstal jsem na doktorský program Církevní historie na Katedře teologických věd. Pan profesor Weis je opravdu skvělý a má se mnou svatou trpělivost. Služba u policie je hodně časově náročná, pastorece také, takže nejsem v Budějovicích tak často, jak bych chtěl.

Četl jsem o vás, že jste se prý chtěl kdysi

stát hajným nebo dřevorubcem.

To je pravda. Zajímal jsem se o zvířata a myslivost, v lese jsem trávil více času než nad knihou. Absolvoval jsem lesnické učiliště a pak lesnickou školu v Trutnově. Svoji budoucnost jsem viděl v obore. Život mezi lesáky je úžasná škola, postupně jsem ale trochu ztrácel ideály. Samotářský život a fakt, že bych byl spíše lesákem přes dřevo, to by pro mě nebylo to pravé.

Hajný má uniformu, flintu a chrání svoje území. Odtud se zdá být cesta k policii celkem logická.

Mám to v genech, praděda byl u finanční stráže, jeho bratr u četníků a děda u vládního vojska. První volbou byla armáda. Jelikož to ale byl velmi kočovný život a já už tehdy několik let chodil se svou současnou paní, skončil jsem nakonec v roce 1985 u „esenbáků“.

Dnes jste šéfinstruktořem elitní policejní jednotky URNA. Lidé jsou zvyklí na maskované muže, kteří se v médiích příliš neukazují. Na vás přitom není problém sehnat mobil na webu.

U mě je to způsobeno právě dvojí službou, kdy jsem současně trvalým jáhnem tady v kostele na Karlově.

Asi není příliš časté, aby duchovní měl za sebou tvrdý elitní výcvik, který je srovnatelný s nejlepšími jednotkami v armádě.

To je pravda, cítím to každé ráno, když vstávám. (smích) Kolena jsem si přerazil na padáku, rozbité mám všechny velké klouby, to s sebou zkrátka tahle práce nese. V armádě má srovnatelné požadavky na výcvik jen 601. skupina speciálních sil. V naší jednotce jsem začínal na základní pozici bojovníka, kromě nich jsou tam instruktoři, odstřelovači, vyjednávači nebo spojaři. Později jsem se stal instruktorem a po několika letech šéfinstruktořem. Mojí prací je dnes příprava

specializovaného výcviku a jeho vyhodnocování.

Kdo se vlastně může stát členem URNA?

Nároky jsou asi hodně přísné, že?

Výběrové řízení je velmi náročné. Policista projde zdravotními testy i psychotesty a základní tělesnou přípravou. Pak postoupí na týdenní test odolnosti, říkáme tomu pekelný týden, protože dostane pořádně zabrat.

Účelem je dostat člověka do kolen, abychom viděli, co v něm opravdu je, a ověřili si jeho vlastnosti. Odpad je vysoký, z padesáti lidí projdou třeba tři. Bývalo to lepší, ale v posledních letech jde úroveň zejména tělesné zdatnosti citelně dolů.

Co je náplní jednotky? Kdo vyhodnotí, jestli už se jedná o případ pro vás?

První oblastí je boj proti terorismu, druhou boj proti únosům osob v dopravních prostředcích a třetí je zvlášť rizikové zatýkání, kdy spolupracujeme s jinými útvary, například s protidrogovou centrálou. Nejezdíme samozřejmě ke všem případům. Každé krajské ředitelství má svoji zásahovou jednotku se zkušenými borci, kteří jsou schopni řešit náročné situace v rychlém nouzovém režimu. Pokud je případ komplikovanější, například se někdo zabarikádjuje v domě, udělají prvotní úkony a zavolají naši jednotku. Je tam samozřejmě určité časové prodlení, protože máme centrálu v Praze. Náš útvar působí od roku 2003 i v zahraničí, kde zajišťujeme ochranu našich občanů v rizikových sektorech.

Právě po návratu z mise v Iráku v roce 2004 jste se nechal pokřtít. Kdy ve vás rozhodnutí uzrálo?

Zrálo to ve mně dlouhodobě. Ateistou jsem nebyl nikdy, nedávalo mi to smysl. Ale žádné mystické prozření se nekonalo, došel jsem k víře spíše rozumově. Jakási záruka smyslu. V Iráku to bylo hodně zlé, probíhaly tam každodenní bojové situace asymetrické války,

padesát až šedesát útoků denně, spousta mrtvých. Zubatá tam dupe okolo vás a říkáte si, že by to chtělo dát životu nějaký rámec. Před odjezdem jsem se šel rozloučit se svým kamarádem, který je kastelánem na Karlštejně. Ocítl jsem se sám v kapli sv. Kříže a slíbil, že pokud to dobře dopadne, nechám se pokřtít. Dnes si říkám, jestli jsem to tehdy nepřehnal s pýchou, ale muselo to ve mně zkrátka ještě nějakou dobu uzrávat. A přesně to se stalo v irácké poušti.

Jaké to je, být tvrdým policejním instruktorem a současně pro ty kluky duchovní útěchou?

Duchovní útěcha, to se hezky řekne. Na to člověk nemusí být duchovní, stačí být dobrý kamarád nebo velitel. K policii i armádě chodí lidé, kteří inklinují k tomu být bojovníky, jsou to silní lidé, kteří spoléhají sami na sebe. Stojí pevně na vlastních nohou a duchovní útěchu příliš nevyhledávají.

Je pro pastorační činnost důležité, že jste sám prožil to, co oni?

Ano, to je hrozně důležité. Každý vojenský kaplan by vám potvrdil, že přístup k vojákům je jiný než v běžné farnosti. Někdy stačí úplně obyčejný rozhovor. U nás zatím bohužel neexistuje duchovní služba pro policii, jako ji má například slovenská policie, kde existují služební místa kaplanů.

Jste také generálním prefektem Křesťanské policejní asociace. Souvisí to nějak s vaší pastorační službou?

Jáhensství a asociace spolu souvisí jen velmi nepřímo. Moje diplomová práce se jmenovala Fenomén náboženství v ozbrojených složkách a zpracovávala samotnou podstatu duchovní služby v Armádě ČR a možnosti jejího využití u Policie ČR. Nakonec jsme spolu se třemi kolegy vydali knihu Východiska a perspektivy duchovní služby u Policie ČR, předmluvu k ní napsal kardinál Dominik Duka a bývalý policejní prezident Stanislav Novotný. Právě ten mě přesvědčil, že by bylo dobré dát křesťany v policii dohromady a založit asociaci. Obvolal jsem několik policistů, o kterých jsem věděl, že jsou věřící. Kupo-

divu jsem se setkal s nadšeným přijetím. Dnes je nás šedesát, setkáváme se společně a vlastně už tím, že se nebojíme přiznat, že jsme křesťany, hlásáme evangelium do světa.

Jistě se vás lidé často ptají, jak se slučuje příkázání a láska k bližnímu s možným použitím zbraně a usmrcením člověka. I když jste na straně dobra.

Víra a láska k bližnímu jsou základem nejen křesťanské, ale i policejní služby. Kdyby policista nevěřil tomu, co dělá, stal by se z něj cynik. I on musí mít víru, která možná není zakotvená někde „nahoře“, ale musí alespoň věřit ve smysl své služby. Víte, že od roku 1990 zemřelo ve službě přes sto policistů? To je velké číslo. Ti všichni zemřeli kvůli někomu, koho vůbec neznali. Můžeme ho nazvat bližním. Jak se praví v evangeliu: Nikdo nemá větší lásku než ten, kdo za své přátele položí život.

A argument, že pracujeme se zbraní... páté příkázání říká: Nezabiješ. Ovšem ve smyslu nezavraždíš. Pokud někdo ohrožuje život druhého a já ho zastavím silou zbraně i za cenu, že mu vezmu život, tak to přece není vražda. Na to pamatuje i zákon.

Pomáhá vám víra v práci, která je hodně psychicky náročná a nebezpečná?

Já svoji práci miluji a víra mi pomáhá v tom, abych ji viděl z té správné perspektivy. Hlavní smysl a hodnota naší práce je služba lidem. Všichni máme v přísaze, že s nasazením žijeme. Málokdo si uvědomuje, že policista má jedno neuvěřitelné oprávnění a jednu neuvěřitelnou povinnost. Vzít někomu život a nasadit svůj život pro člověka, kterého třeba nikdy neviděl. Tyhle dvě krajnosti nemá žádná jiná profese.

Jak došlo k tomu, že jste se stal trvalým jáhnem?

Studium Teologie služby na Teologické fakultě bylo hodně zaměřené na praxi. Ponořil jsem se do problematiky vojenských kaplanů a říkal si, že podobně by to mělo fungovat i u policie. Jáhenská služba je pro to naprosto ideální. Hodně mi pomohl pan proděkan Opatrný, který mě do problematiky zasvětil a domluvil setkání s biskupem Václavem Malým. Ten má trvalé jáhny na starost. Příprava trvala tři roky, poté jsem byl vysvěcen.

Samotný termín trvalý jáhen mnoho lidí nezná. V čem spočívá?

Římskokatolická církev má tři stupně kněžského svěcení – plnost kněžství má biskup, ten si sobě ku pomoci světil kněze a jáhny. Existuje jáhenství jako předstupeň kněžského svěcení pro kluky, kteří studují na kněze. Druhá forma je trvalé jáhenství, tedy samostatná, svěbytná forma církevní služby. Jáhen může ze své funkce křtít, oddávat, pohřbívat, udělit požehnání. Může kázat, připravovat lidi na přijetí svátostí, ale nesmí sloužit mši, zpovídat a biřmovat, to přísluší kněžím. U trvalých jáhnů se neočekává, že by se někdy nechali vysvětit na kněze, to by mi asi moje paní nedovolila. (smích)

Vratme se ještě na fakultu. Momentálně jste v doktorském studiu, uvažujete, že byste externě vyučoval?

To bych moc rád, ale časově to zatím nevychází, přeci jen už je pro mě studium především koníčkem. Měl bych už téma na rigorózní práci, tak uvidíme. Určitě chci ale zůstat s fakultou v kontaktu. Poznal jsem většinu vyučujících a velmi si považuji jejich přátelství. Jsou ohromně otevření a pro studenty dělají hrozně moc. ●

Text: Miroslav Vlasák

Foto: archiv ČT, archiv Jiřího Laňky

V ZAMBII POZNALA CHUDOBU, ALE I VELKOU ŠTĚDROST

Dvojí možnost pomáhat lidem v chudinské čtvrti v Lusace, hlavním městě Zambie, změnila studentce Zdravotně sociální fakulty Tereze Máchové pohled na život. Natolik, že by tam ráda zamířila i do třetice.

Práce s dětmi a mladými lidmi v Africe rozšířila pětadvacetileté dívce z Humpolce obzory a upevnila její vztah k oboru Rehabilitační-psychosociální péče o postižené děti, dospělé a seniory, který na fakultě studuje. Ale také se tam hodně dověděla o sobě: o svých organizačních schopnostech, odolnosti i míře empatie. „Měla jsem dobrý pocit z toho, co tam děláme. Naplňovalo mě, že jsem mohla být užitečná konkrétním lidem a viděla výsledky a smysl našeho počínání. Když jsem po návratu do Čech vyprávěla své zážitky doma či ve škole, mnohé překvapilo, že jsem mluvila víc o práci než o výletech,“ vzpomíná Tereza Máchová.

O zahraniční stáže, jejichž bohatou nabídkou je ZSF JU proslulá, se zajímala už v roce 2011, kdy na fakultě začala studovat. Lákaly ji hlavně vzdálené země – měla v plánu Namibii či Thajsko, pak byla dokonce už jen krůček od odletu do Bangladéše. Nakonec se zvláštním řízením osudu dostala do Zambie. Nejprve na podzim roku 2015 a poté o rok později. Vždy na tři měsíce včetně Vánoc, což jí přineslo i neobvyklé zkušenosti a úkoly. Ověřila si, že má velký smysl pokračovat v započatém díle a vrátit se na stejné místo za lidmi, jimž důvěřuje. „Po roce jsem se tam setkala s těmi samými studenty, což mě moc potěšilo. Je vidět, že zambijské děti z chudinských čtvrtí mají o vzdělání opravdu zájem a že naše činnost tam má smysl,“ vysvětluje.

Hlavním úkolem při její stáži v Zambii

bylo naplnit volný čas dětem a mladistvým v chudinské čtvrti Chibolya v Lusace. Stará se o ně komunitní centrum Njovu, kam dochází zhruba čtyři stovky dětí. „Společně s učiteli jsme vymýšlely studijní plány a programy. Samy jsme si také vyzkoušely učit,“ shrnuje Tereza, která byla na stáži ještě se spolužačkou ze ZSF JU Kateřinou Kácovou a také se studentkou Teologické fakulty JU Danielou Richterovou. V komunitním centru působí Češka Vendula Tembo a v oblasti s ní spolupracují i další Češi. S Terezou Máchovou si dobře rozumí, proto ji Vendula pozvala do Zambie znovu. Tato důvěra inspirovala studentku k tomu, aby si našla téma diplomové práce spjaté právě se Zambií.

PRO MLADÉ MAMINKY

Námětů a zkušeností má dost, neboť činnost stážistek byla velmi pestrá. Po skončení výuky se snažily naplnit dětem a mladým lidem volný čas, například malováním různými technikami, velmi oblíbené byly také hry jako pexeso, mikádo či jakýkoliv pohyb. Studentky také sbíraly podklady v rodinách za účelem adopce na dálku, která pomáhá financovat vzdělání dětí. Velmi je zaujal i Young Mothers Club, což je podpůrná skupina pro mladé matky, která rovněž funguje při komunitním centru Njovu. Protože tam právě v té době bylo mnoho mladých maminek, rozhodly se klub obnovit a spolu s jeho vedoucí madam Fannely vymyslely nový design batohů, které pak

členky klubu vyráběly v šici dílně. Její vyba-
vení však bylo třeba nejdřív opravit, naučit
ženy pracovat s látkami a zajistit prodej na
místních trzích. „Ženy to mají doma velmi
těžké a viděly jsme, že pobyt v centru je pro
ně velmi vítaným odreagováním. Pokud se
dostanu do Zambie znovu, ráda bych se na
klub mladých maminek ještě více zaměřila,“
plánuje Tereza.

V této africké zemi se setkala s obrovskou
chudobou, tím víc na ni proto zapůsobila
štědrosť místních lidí. Například se dívkám
podařilo získat od sponzora darem více než
stovku knížek pro knihovnu komunitního
centra. Velkou radost zažívala také při shá-
nění dárků na vánoční besídka, s níž měla
zkušenost už z předchozího roku: tehdy pro
asi 150 osob a další rok už dokonce pro 350
dětí a 50 dospělých. Tento organizačně vel-
mi náročný úkol obnášel zajištění programu
a dekorací, slavnostního oběda a dalšího
pohoštění – a samozřejmě nutnost sehnat
dárky vhodné pro děti a mladé lidi ve věku
3 až 22 roků. Obcházela krámky a žasla,
jak dovedou být obchodníci štedří a soli-
dární. „U nás by vyřizování sponzorských
darů předpokládalo obrovské papírování
a přemlouvání. Oni si sice posteskli, že jim
jdou obchody hůř než dřív, ale přesto mě
nenechali odejít s prázdnou,“ vysvětluje

Tereza, jak se podařilo shromáždit asi 330
dárků, které udělaly radost. Tuto zkušenost
s fundraisingem považuje za velký přínos
i díky tomu, že si mohla otestovat své komu-
nikační schopnosti.

Volného času moc nebylo, ale samozřejmě
si dívky nenechaly ujít Viktoriiny vodopády
na řece Zambezi. Přijely po období sucha,
takže podívaná nebyla tak ohromující, zato
se mohly vykoupat v jejich bezprostřední
blízkosti, což se jim moc líbilo. Viděly také
město Livingstone a obrovské jezero Kariba.
I samotné cestování autobusem je tam prý
zdrojem silných zážitků... Všem studentům
radí, aby si nenechali ujít šance vycestovat,
které jim fakulta dává. Afriku doporučuje
spíš dobrodružnějším povahám, jež jsou
připravené na leccos – včetně pověstného
Africa time, podle něhož je na všechno dost
času a není nutné se stresovat dochvilností.
„V Evropě si připadám jako hrozný cynik,
když vidím, čím se tu dokážeme trápit a co
nás dovede naštvat. V Africe prý bývám slu-
ničkově milá... Asi tam zafungoval African
spirit, ovšem mým hlavním povzbuzením je,
že tam můžu pomáhat přímou cestou a vidět
výsledky,“ uzavírá Tereza Máchová. ●

Text: Alena Binterová

Foto: archiv Terezy Máchové

ČSOB NABÍZÍ JEŠTĚ VÝHODNĚJŠÍ BANKOVNÍ ÚČTY

Naše partnerská banka nabízí zaměstnancům univerzity Plus Konto, které je zcela bez poplatků. Studenty pak láká na výhodné ČSOB Studentské konto.

Třidvacetiletého Richarda už nebyly nesmyslné poplatky jeho banky a s novým semestrem udělal v této oblasti změnu. Založil si ČSOB Studentské konto, na kterém má bez poplatků vedení účtu, mezinárodní bezkontaktní platební kartu, neomezený počet tuzemských plateb přes elektronické bankovníctví a také všechny výběry z bankomatů ČSOB. A protože jeden bankomat ČSOB je umístěn přímo v kampusu univerzity, nebylo co řešit. Studentské konto teď bude moci využívat až do svých třiceti let. Možnost navrhnout si vlastní design platební karty je už jen příjemným bonusem. Vychytaný SmartBanking a elektronické bankovníctví jsou samozřejmostí.

Zřízení je přitom velmi jednoduché. Pokud je vám méně než 20 let, stačí doklad totožnosti. Ti starší dodají i potvrzení, že studují nebo absolvovali na Jihočeské univerzitě. Nově si ho totiž mohou založit také absolventi. Potvrzení o studiu se předkládá za celou dobu vedení konta pouze dvakrát, a to ve 21 a 26 letech, a lze ho doručit i e-mailem.

Vysokoškoláci mohou k účtu získat i kreditní kartu nebo povolené přečerpání účtu až do 20 000 Kč bez doložení příjmu. Ne, že by byl život s úvěrem snem každého studenta, ale například při studijních pobytech v zahraničí se může rezerva hodit.

Zvýhodněné ČSOB Aktivní konto, které už třetím rokem využívají také zaměstnanci Jihočeské univerzity, nyní banka nahradila ještě výhodnější nabídkou. U nového Plus Konta neplatíte nic za vedení účtu, příchozí i odchozí platby, výběry ze všech bankomatů

ČSOB ani poplatek za mezinárodní bezkontaktní platební kartu. K hotovosti máte přístup také na všech poštách v republice a díky službě CashBack i v obchodech, které tuto službu nabízejí. S kontem získáte elektronické bankovníctví, včetně aplikace SmartBanking pro chytré mobily a tablety. „U standardní nabídky musí klient posílat na svůj účet měsíčně minimálně 15 000 korun, zaměstnanci vaší univerzity stačí posílat pouze 10 000 korun. Chceme tak vyjít vstříc pracovníkům s částečnými úvazky,“ říká ředitelka pobočky ČSOB v Hroznové ulici Alice Jungwirthová.

Pokud máte zájem, ale časové možnosti vám nedovolují zajet do pobočky, pracovníci banky přijedou za vámi. „Klienti také často nevědí, že prakticky vše vyřešíme za ně, včetně převodu inkas nebo trvalých příkazů,“ upozorňuje ředitelka Jungwirthová. A zmiňuje ještě jednu novinku, která potěší nejen fanoušky českobudějovického hokeje. U ČSOB si můžete zdarma pořídit platební kartu s logem klubu a využívat slevy u vybraných partnerů, navíc získáte i poloviční slevu na domácí zápasy hokejového klubu.

Text: Miroslav Vlasák

ÚNOR

21. ÚNORA**Cestovatelské úterky: Vašek Válek – Kavkaz****18:00, studentský klub Kampa, Studentská**
Pokračování úspěšného cestovatelského cyklu. Mimoevropskými destinacemi vás provedou zkušenými cestovateli.**22. ÚNORA****Burza učebnic se Studentskou unií****13:00, studentský klub Kampa, Studentská**
Přijďte nakoupit či prodat použité učebnice, které už nepotřebujete a které by mohly ostatním spolužákům pomoci ke studiu.**22. ÚNORA****Psychostředý****18:00, klub Akademické knihovny JU, Branišovská ul., České Budějovice**
Cyklus přednášek nejen pro studenty psychologie. Tentokrát s Alenou Nohavovou na téma Psychosomatika aneb tělo – hlas – psychika.

BŘEZEN

7. BŘEZNA**Ptejte se rektora****17:00, klub Akademické knihovny JU, Branišovská ul., České Budějovice**
Zajímáte se o dění na naší univerzitě? Přijďte se informovat o novinkách a diskutovat o tématech, která vás zajímají, s rektorem Tomášem Machulou.**7. BŘEZNA****Akademické půlhodinky:****Mincovní poklad z Bošilce****16:00, studentský kostel v Českých Budějovicích v ulici Karla IV. č. 22**

Pravidelný přednáškový cyklus osobností akademického života. Tentokrát s Janem Johnem z Filozofické fakulty JU.

13. BŘEZNA**Irský týden****Studentský klub Kampa**

Od 13. do 15. března se bude ve studentském klubu Kampa slavit svátek sv. Patrika. Těšit se můžete na irské lidové tance, irskou muziku a tematické drinky.

15. BŘEZNA**Hokejový zápas JU vs. VŠTE****18:00, Budvar aréna České Budějovice**

Přijďte fandit našemu hokejovému týmu. V loňském historicky prvním derby naše mužstvo zvítězilo 6:3.

20. BŘEZNA**Stanislav Gálik – Jak jsem stopoval letadlo****Aula JU, Studentská 23, České Budějovice**

Nechte se inspirovat příběhem Stanislava Gálíka, který se umístil v žebříčku časopisu Forbes 30, procestoval svět a napsal o tom knihu „Jak jsem stopoval letadlo“.

21. BŘEZNA**Akademické půlhodinky: Jazyková politika****Evropské unie a Jan Amos Komenský****16:00, studentský kostel v Českých Budějovicích v ulici Karla IV. č. 22**

Pravidelný přednáškový cyklus osobností akademického života. Tentokrát s Lucií Betákovou z Pedagogické fakulty JU.

DUBEN

11. DUBNA**EUROPEAN JOBDAY 2017****Celý den, Menza JU, Studentská 797, České Budějovice**

Veletrh pracovních příležitostí pro studenty JU je jedinečnou možností ke zprostředkování kontaktu mezi studenty a zástupci významných zaměstnavatelů.

www.jcu.cz

facebook.com/jihoceska.univerzita

twitter.com/JihoceskaUni

instagram.com/jihoceskauniverzita